

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

PROSINEC 2023

*Svatý Jan Křtitel, detail oltářní mozaiky v Hejčíně
(foto © Filip Kotek)*

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,
vím, že máte v adventu času méně než jindy, a přesto vás chci povzbudit, abyste z něj Pánu Bohu obrazně řečeno „ukrojili ještě další kus“.

Blíží se adorační dny v našich farnostech: v Hejčíně 8. prosince, v Horce 15. prosince. Dovolte mi připomenout jejich ideu. Pokud vím, k zavedení této pobožnosti došlo někdy kolem roku 1910. A záměrem bylo, aby v diecézi stále někdo klečel před Kristem v Eucharistii, klaněl se mu a modlil se. V noci se spoléhalo na řeholníky v kláštorech, že to zastanou, denní čas byl rozdělen jednotlivým farnostem – den po dni. Odtud pojmenování „adorační den farnosti“.

V dobách, kdy byla farní společenství početná, se před Eucharistií farníci střídali podle „stavů“: ve smlouvenou hodinu se modlili muži, pak zase ženy, pak mládenci, dívky, děti. Tak byl rozdělen celý den od rána až do večera. Dnes je jiná doba. Je nás maličko. Ale ne zas tak málo, abychom to úplně vzdali. Copak dnes už není důvod se Kristu klanět? Nebo už nemáme za co děkovat a o co prosit? Dnešní situace nám zase poskytuje ten bonus, že když je nás při modlitbě maličko, o to méně se navzájem rušíme. A kromě společné bohoslužby nám opravdu velmi jde k duhu i intimní ticho s Ježíšem.

Když brněnský biskup Vojtěch Cikrle v roce 1997 obnovil ve své diecézi adorační dny farností, napsal k tomu v pastýřském listě:

„Je na čase prorazit bludný kruh úspěchanosti, který nás svírá a v němž není místo na ztišení, na zastavení, na kontemplaci, na to, abychom zakusili, že jsme Božími dětmi a zároveň společenstvím církve. Vždyť eucharistie v určitém smyslu pomocí kontemplace tvoří církev!“

Když jsme dlouho v tichu a klidu před svátostným Ježíšem, vycítíme, co si od nás přeje. Naše plány ustupují plánům Kristo-

vým, Boží světlo vniká do srdce, uzdravuje ho a formuje. Kontemplace je láskyplný pohled na Boha, prožívání nalezené Pravdy.“

Při setkání s pastoračními radami našich farností jsme se rozhodli nabídnout letos k adoraci čas během dne, ale i večer. Někomu to může vyhovovat víc. Rozpis bude v kostele i na webových stránkách farnosti. Zapište se na konkrétní půlhodinu a tím zajistíte, že adorace v tom čase bude. Ostatní se pak k vám mohou přidat. Když se na nějaký čas nikdo nezapiše, adorace bude o to kratší. Ale bývá mi to líto.

Přeji nám, abychom zakusili, že ten čas, který dáme takovému našemu setkání s Ježíšem, se ukáže být jeho darem nám. Požehnaný advent vám všem!

P. Gorazd

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI HEJČÍN

Na programu pastorační rady 15. listopadu 2023 bylo:

Pomazání nemocných 19. listopadu.

Adorační den farnosti 8. prosince.

Od začátku prosince se **páteční adorace** přesunou do místnosti nad sakristií.

Adventní doba: rorátní mše svaté; putování obrazu Svaté rodiny; společné vítí adventních charitativních věnců v sobotu 2. prosince.

Mikulášská besídka s nadílkou v neděli 3. prosince v 15.30 hodin v místnosti nad sakristií.

Možnost zpovídání, ideálně dříve než v posledním adventním týdnu.
Zdobení vánočních stromků v sobotu 23. prosince od 14 hodin.

Vánoční doba:

Bohoslužby v neděli 24. prosince (Štědrý den) budou v plném rozsahu.

Svátek Svaté rodiny – obnova manželských slibů.

Silvestrovský večer – adorace.

Úklid kostela – možnosti a návrhy organizace.

Příprava na biřmování – možnosti podpory ze stran farnosti, např. pouť.

Farní duchovní obnova v postní době roku 2024 v Hejčíně.

Lidový bál – možnost spolupráce a podpory farnosti.

Termín **farního guláše** je dohodnutý na 23. června 2024. Objednávka skákacího hradu.

Časopis **Rodinný život**, jeho propagace.

Zprávy z ekonomické rady.

Blíží se **volby do pastorační rady** (únor 2024).

Podrobnosti o všem výše uvedeném se dozvíte včas v Hejčínském oku, na farní nástěnce, v ohláškách.

Termín příštího setkání rady je **ve středu 10. ledna 2024 v 19.15 hodin.**

Pokud máte nějaké podněty nebo dotazy, předejte je některému z členů pastorační rady. Děkujeme!

(Členové: P. Gorazd, Jana Werdichová, Helena Mikušková, David Coufal, Vojtěch Černý, Oldřich Chytilík, Lenka Nejeschlebová a sestra Klára, OSU.)

Lenka Nejeschlebová

INSPIRACE PRO NAŠE MODLITBY

Jsem přesvědčen, že každý z nás potřebujeme inspiraci: nové podněty. S nimi přichází i nový elán. Jinak se o nás pokouší rutina a vadneme. Týká se to nejrůznějších oblastí našeho života – i té duchovní. Včetně naší modlitby.

Rád bych vám – pro inspiraci – nabídl některé úmysly z modliteb dětí, které zazněly při hodinách náboženství. Mně samotnému osvěžení a radost přinesly. Třeba si je Pán Bůh použije i pro někoho z vás. Zkuste je nejen přeletět očima, ale trochu se do nich zahloubat, pustit si je k srdci. A z toho srdce je pak – ve vaší úpravě, doplnění, obměně – můžete vyslat k Bohu.

Děkujeme, Pane Bože, za dnešní den.

Děkuji ti za to, že můžeme dýchat.

Děkuji ti za to, že můžeme chodit.

Děkujeme za každou chvíli radosti v těchto sychravých dnech.

Děkuji ti za to, že už brzy budou Vánoce.

Děkuji ti, Pane, za každý den.

Děkujeme za kamarádky, za moji rodinu, a že můžeme chodit na náboženství.

Pane Bože, děkuji ti za to, jak se mi daří ve škole, a prosím tě za ty, kterým to tak nejde.

Prosíme tě za imigranty, ať mají kde žít.

Prosím za učitele, ať jim pomáháš zvládnout tlak.

Prosím za všechny nemocné lidi, ať se jim uleví, a za všechny handicapované lidi, ať jim dodáš sílu.

Prosím tě, Pane, o zdraví pro naši rodinu.

Prosíme za lidi, kteří ví, že zanedlouho zemřou.

Prosíme za lásku a mír.

A můžeme dodat: Děkujeme ti, Pane, za naše děti. Upevňuj je, prosíme, ve víře, chraň jejich srdce a naplňuj je svými dary a svou láskou. Amen.

P. Gorazd

SYTIT SE SLOVEM

Když jsem, před dávnými lety, konvertovala – bylo to na rozhraní věků, kolem roku 1989 –, chodila jsem k pardubickým evangelíkům na Taizé modlitby. Zaujalo mě, s jakou samozřejmostí citovali z Bible.

Chtěla jsem Bibli poznat a pustila jsem se do ní. Ale udělala jsem klasickou chybu – začala jsem od začátku. Ano, zvláště kniha Numeri byla výzvou. Nevím už, kam jsem došla, ale naštěstí mi někdo poradil – čti nejdřív Nový zákon.

Pak si mě Pán Bůh vodil po svých cestičkách, až mě mimo jiné dovedl k službě katechetky (jsem chodící důkaz působení Boží moci – z kamenů chleby, ze MĚ katechetku).

S dětmi v náboženství začínáme každou schůzku pohledem na Krista na kříži – vždyť kvůli němu jsme přišli. A pak čteme z evangelia. Vždycky. Buď k tématu schůzky, nebo z nadcházející neděle. Snažím se dětem vštípit, že číst Písmo je samozřejmá věc.

Mám to štěstí, že celé roky, co jsou u nás doma nějací školáci, mohu děti ráno vypravit a snídat s nimi. Ani už nevím, kdy vznikl náš zvyk číst si u snídaně evangelium toho dne – když se sytí tělo, nasytíme přece i duši! Takže každé ráno u nás u snídaně zazní věta: „Podej bibličku.“ – tedy „Misál na každý den“ z Karmelitánského nakladatelství. Někdy se čte víc ve spěchu, někdy klidněji, pozornost může kolísat..., ale Boží Slovo si s námi poradí.

Nějak jsem postupem času pochopila a zakusila, že duše po Božím slově hladoví úplně stejně, jako naše tělo po chlebu a jiných dobrotách. A že když si ho dávkujeme pravidelně, proměňuje nás. Jeho účinky jsou podobné tomu, jak na nás působí, když žijeme v krásném pokoji – „Nemá to okamžitý, dech beroucí účinek jako sklenička irské whisky, ale působí to na hlubší rovině.“ (To můj oblíbený dominikán Timothy Radcliffe

cituje svého spolubratra dominikána Herberta McCabea.) Jeho účinky jsou prokazatelně životodárné. Ani si neuvědomujeme, jak se nám vrývá do paměti a do srdce (angličtina tomu, když se něco učíme nazpaměť, říká „by heart“ – srdcem).

A tak se po letech působení na vlastní děti snažím působit na děti v náboženství – aby se z nich stali domácí ambasadoři pravidelného čtení Bible, sháním různé nápady na aktivity, které je k tomu mají motivovat. Mám velkou radost, že tento školní rok úspěšně plní výzvu projít s Pánem Ježíšem všechna místa spojená s důležitými událostmi jeho života: každé dítě starší skupinky dostalo mapu Palestiny z Ježíšovy doby, kde je označeno přes dvacet takových míst; ke každému se pak pojí

jedno čtení z Písma a obrázek k vystřížení, vybarvení a nalepení na mapu (mapy prodává České katolické biblické dílo). Co týden, to by se dětem měla na mapě objevit další událost z Ježíšova života. Děti mi mapy nosí ukázat a už téměř všichni to berou jako samozřejmost. A to je velká věc! (Ukázku mapy příkládám.) A ještě se k tomu jen tak mimochodem učí biblický zeměpis, protože na mapě vidí, jak daleko je z Nazareta do Betléma, kde je Jericho, kde Kafarnaum, kde Galilejské jezero...

Jeden z kloučků z této skupiny náboženství mě nedávno odzbrojil, když mi na otázku „A jak to můžeme zařídit, abychom pořád měli dost oleje ve svých lampách, jako ty moudré družičky?“ odpověděl naprosto samozřejmě: „No že budeme udržovat spojení s Bohem.“ Ano! Udržujeme ho především modlitbou... a čtením Písma. Nemusí to být u snídaně, může tím začínat

společná večerní modlitba. Důležité je začít a vytrvat. Jen tak na sobě působení Božího slova zakusíme. Syťme se jím. Má obrovskou moc nás proměňovat!

Marcela Koupilová

RADY, JAK ČÍST BIBLI

Snažíme se při přípravě na biřmování, aby nešlo o pouhé vyučování, ale abychom i diskutovali, sbírali názory, zkušenosti a nápady od nás všech.

Nedávno jsme se pokoušeli vymyslet, jaké stručné rady bychom dali někomu, kdo chce začít číst Bibli. Líbily se mi, a hned mne napadlo nenechat si je jen pro sebe nebo pro nás. Zde jsou tedy i pro vás:

- Začít něčím lehčím, než jsou první stránky Starého zákona. Třebas některým evangeliem.
- Číst po kratších částech, ale vytrvale.
- Kdo chce přečíst celou Bibli, může využít rozpisy, kde je to systematicky rozvrženo na rok nebo na dva.
- Číst v tandemu s někým. Člověk toho pak tak snadno nenechá i kvůli tomu, aby nezradil kamaráda...
- Nenechávat čtení až na sám večer, tehdy jsme už unavení.
- Číst na klidném místě.
- Udělat si rituál. Spojit si četbu s něčím příjemným, na co se budeme těšit.
- Nebýt nervózní z toho, když nějaké pasáži neporozumím na poprvé.
- Vůbec být trpěliví.

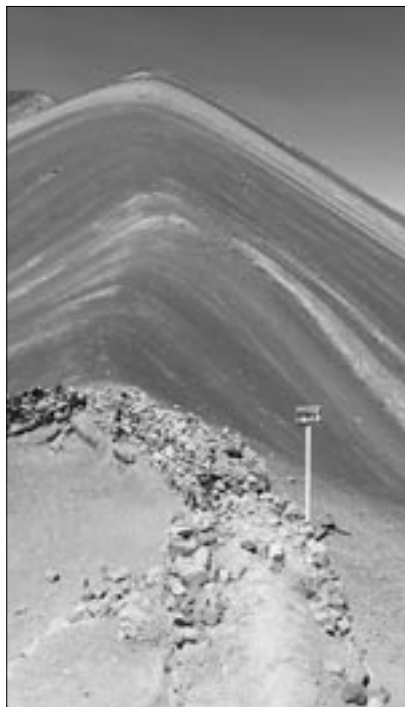
Přeji naším Biblím, aby nebyly zaprášené, ale ohmatané. Přeji to hlavně nám, jejich čtenářům. Ostatně: Všimli jste si, která knížka ve vaší knihovničce je nejpotřebnější?

To vše může být hezký námět k zamyšlení i k děkonné modlitbě. Nebo dokonce k předsevzetí. V adventu ovšem na klidnou četbu moc nevěřím, ale třeba hned po Vánocích nebo po Novém roce!

P. Gorazd

CESTA DO PERU (3 – DOKONČENÍ)

Náš poslední výlet směřoval do Duhových hor. Z Cusca jsme vyjely s cestovní agenturou minibusem velmi brzy ráno. Cesta trvala asi 1,5 hodiny. Pak nám byla v jedné turistické restauraci dopřána snídaně, po které jsme pokračovali ještě nějakou dobu dál minibusem až na parkoviště – výchozí základnu turistů. Turistická stezka vedla údolím a hory podél ní byly nádherné. Po levé straně se tyčily vrcholy pokryté ledovcem, vpravo – byť ve stejné nadmořské výšce – hory nezasněžené, pestrobarevné. Barvy téměř pravidelně rozložené v pruzích opravdu připomínají duhu. Jak jsem se dočetla na „chytrých místech“, toto vše způsobila vulkanická činnost, která obohatila horniny o různé prvky, k barevnosti přispělo také vrásnění... Tato přírodní pozoruhodnost se nachází ve výšce více než 5 000 m n. m. Samotné Cusco leží v 3 399 m n. m. a k Duhovým horám nás dostatečně přiblížil ještě autobus. Naše pěší putování odhaduji na 1,5 km pozvolného stoupání. Ale nic to neměnilo na tom, že výrazné převýšení jsme jasně pociťovaly. Bylo nám špatně, točila se nám hlava a vnímaly

jsme velkou únavu. Poněkud obdivně jsme sledovaly místní indiány, kteří na souběžné cestě s naší turistickou vozili zájemce na koních. Celou cestu kráčeli vedle koně s turistou na hřbetu, vysadili ho těsně pod vrcholem, obrátili se a vedle koně utíkali zpět dolů za dalším výdělkem. My dvě jsme se dovezly pouze do sedla, do výšky 5 036 m n. m. Poslední úsek nejvýraznějšího stoupání jsme popocházely zhruba po 10 metrech, musely jsme se vždy zastavit, vydýchat, nabrat sil a nějak se „zmobilizovat“ k dalšímu výstupu. V té chvíli nás napadlo, že tohle prostě musíme vystoupat za mír ve světě, jinak to nedáme... V sedle jsme si na památku nechaly dát razítko na kopii našeho cestovního pasu, abychom s přibývajícím věkem nezapomněly, do jaké výšky jsme se to kdysi z posledních sil vyškrábaly. Příliš jsme si v našem cíli krásu krajiny neužily. Kvůli množství turistů, a také protože jsme se opravdu necítily úplně dobře... Byly jsme rády, že zase sestupujeme dolů. Ale kousek pod vrcholem jsme se přece jen na chvíli zastavily a chválily Pána za toto obdivuhodné místo. Ať jsou tyhle horské divy způsobeny čímkoliv, autorem je ON a i tady nám jeho dílo vyprávělo o jeho neuvěřitelné fantazii, rozmanitosti a nádheře...

Náš pobyt v Peru se schyloval k závěru. Dne 22. srpna jsme z Cusca odletěly zpět do Limy a pak už následovala dlouhá cesta přes oceán domů. V den našeho odletu z Limy Zuzka ráno při modlitbě prosila, abychom i náš čas na letištích (a bylo ho opravdu dost) smysluplně prožily. Pán její prosbu vzal vážně. Hned v Limě jsme – aniž bychom se o to nějak snažily – narazily na kapli. Nikdo v ní nebyl, a tak jsme se potichoučku začaly modlit růženec. Nicméně za chvíli přišla nějaká paní, chvíli nás poslouchala a pak nás oslovila. Dozvěděly jsme se, že je z Peru a vrací se z duchovního pobytu v nějaké misionářské komunitě. Mluvila o tom, jak je velmi důležité modlit se za svět, vyprošovat Ducha Svatého. A tak jsme se růženec pomodlily společně – ona španělsky, my česky. Ještě před modlitbou růžence se ona sama od sebe začala modlit za nás. Bylo to krásné, prosila za nás, žehnala nám... Byly jsme vděčné za tuto její modlitbu, a ještě víc Pánu za toto setkání, kdy jsme opět mohly

zakusit, jak je církev univerzální. Ať jsme z kterékoliv části světa, mluvíme jakýmkoliv jazykem, modlit se můžeme společně. Toto jsme si uvědomovaly také při všech mších, kterých jsme se v Peru zúčastnily. Vděčnost za církev, ve které jsme doma kdekoliv. I když je mše ve španělštině, které nerozumíme, můžeme klidně odpovídat potichu v češtině, víme, co se v který okamžik během mše děje, protože mše je všude stejná... Také na letišti v Panamě při našem přestupu jsme strávily čas v kapli, kterou nám Pán přistrčil do cesty bez naší námahy. V ní se modlila nějaká mladá paní a velmi plakala. Ne hlasitě, ale nedalo se nevšimnout si toho. Snažily jsme se nést ji v modlitbě... A tak jsme snad opravdu smysluplně prožily i ten náš čas na letištích.

Peru, tak jak tuto zemi vnímám po naší návštěvě, se mi jeví jako země extrémů. Pobřeží – poušť, vnitrozemí – hory, za nimi prales. Přesto, že život tady asi není vůbec jednoduchý jak kvůli drsnosti krajiny, tak kvůli politickým okolnostem, lidé jsou zde milí, usměvaví, ochotní. Neměli jsme možnost seznámit se např. s jejich sociálním systémem, ale dovoluji si odhadovat, že takový přepych v sociálním zabezpečení, jako máme tady u nás, tam rozhodně nemají.

Představuji si, že indiánská rodinná soudržnost je hluboká, že se o staré a nemohoucí každá rodina postará. Viděly jsme na tržištích stařenky, které se snažily aspoň prodávat bonbóny, aspoň trošku si vydělat na živobytí, dokud ještě mohou... Na ulicích jsme nepotkávaly bezdomovce, na jaké jsme zvyklí tady – mladé, nepracující, závislé... Byli to většinou staří lidé nebo tělesně postižení, kteří seděli na ulici a čekali, jestli jim někdo hodí do misky nějaký peníz. Zdáli se mi opuštění, bez zázemí... Více bylo vidět postižené, např. slepé lidi, kteří si na ulici vydělávali peníze zpěvem a hrou na

hudební nástroj. Drsnost této země jsme si uvědomily i díky tomu, že se v domech netopí. Ano, jejich zima je mírnější než ta naše, kdy občas zakusíme i mrazy. Ale když byla po ránu teplota kolem 4 °C a netopilo se, zima to opravdu byla. Nikde v Peru neteče z vodovodu pitná voda. Kromě kláštera, kde mají vlastní čističku. Člověk musí myslet na to, aby si nezapomněl koupit vodu balenou, a to ještě v opravdovém obchodě, ne někde na ulici, protože i pitnou vodu lze pokoutně „pančovat“. Nebo si vařit čaj. Teplá voda také většinou z vodovodu u umyvadla neteče, v dobrém případě ve sprše. V Peru nemají ani kanalizaci. Určitě záleží, na kterých místech se člověk ocitne, určitě zde nejsou jenom chudí, jak by se letmo mohlo zdát. I ve městech to bylo patrné – bohaté historické turistické centrum, okraj města – chudoba.

Když jsme se po své dlouhé cestě opět ocitly doma, velebily jsme Pána za naši malou, krásnou, zelenou zemičku. Jsme vděčné za všechno, co jsme mohly vidět, prožít, ale jsme vděčné, že žijeme tady. Jsme vděčné Pánu za jeho ochranu, pozornost, péči a pomoc, o tom jsem se už ani podrobně nerozepisovala, nebralo by to konce. Bohu díky za vše!

Helena Mikušková

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci!

Začíná nám advent, období silných emocí a velkých přání. I ti, kteří s rozmrzelostí pozorují překotné přípravy Vánoc, ve skrytu jihnou. Jsme zaměstnáni přáním obdarovat své nejbližší a přátele a co nejkrásněji prožít tento čas lásky. To je moc hezké. Nezapomeňme však, že to je jen slabý odraz toho, co pro nás vykonal Bůh narozením svého Syna jako člověka, aby prožil lidský život bez jakýchkoli úlev.

Bratr Vojtěch od sv. Hedviky, O.C.D.

Vcházím v nepoznané

Karmelitánské nakladatelství, 1992, 166 stran

Je tajemstvím, že někdo se narodí s touhou po Bohu tak silnou, že ho neodradí nic od cesty k němu, a jiný tápe pozemským životem a přes odlesky Boží lásky prostřednictvím jiných lidí a ve všem stvořeném či jinak teprve dochází k poznání.

Svatý Jan od Kříže (rodným jménem Juan de Yepes) patří k té první skupině lidí. Už v dětství v prostředí rodiny získává vztah k Panně Marii a v mládí se rozhodne vstoupit ke karmelitánům, aby mohl žít co nejpoctivěji přijatou řeholi. Způsob tamního života mu však nestačí. Potkává se se sv. Terezií od Ježíše, s ní sdílí nadšení zbožného přísného řeholního života a usiluje o reformu řádu. Setkává se však s odporem spolubratrů, kterými je dokonce vězněn. Odevzdanost Boží Prozřetelnosti (všechno, tedy dobré i zlé, je v Božích rukou) mu dodává odvahy a přenáší ho přes veškeré obtíže. Tento postoj odevzdanosti je velmi působivý. Více o výjimečné osobnosti španělského světce, mystika označeného titulem „učitel církve“* – sv. Jana od Kříže, kterého si budeme připomínat v den jeho úmrtí 14. prosince (1591), se můžete dočíst v tomto životopise, přitažlivě podaném bosým karmelitánem P. Vojtěchem Kohutem.

** „Učitel církve“ je mimořádný titul daný svatým, kteří se ve svých spisech vyznačují pravověrností a vynikající teologickou znalostí. Doposud ho získalo 37 svatých.*

UKÁZKY Z KNIHY:

Otázka byla „vystřelena“ příliš tvrdě a vyčítavě, než aby si toho otec Juan nevšiml: „Proč bratřím tolik povolujete jíst maso?“

Hic haeret aqua (zde je potíže) došlo otci Juanovi. Tedy přece jen ten »kousek« s pečenou slepicí pro bratra Tomáše nezůstal bez odezvy. Co mu odpovědět? To, co přece všem řeholníkům

stále připomíná? Má znovu mluvit o lásce k bližnímu, o významu pústu jako prostředku a nikoli cíli našeho snažení? Již tolikrát to řekl a tento mladý muž neslyšel.

(...)

Opět se jednou projevil jako dítě Boží, které důvěřuje svému Otci navzdory každé rozumové úvaze. Zavěsil tedy hák na podporu a lano spustil do temné prázdnoty pod sebou. Pak se narovnal, poprosil Krista a jeho Matku o pomoc a začal se spouštět dolů. První, co venku pocítil, byl příjemný chlad. Vítr pofukoval temnou krajinou a jeho přítomnost jako by Juana uklidňovala. Ale nebyl to vítr, který byl pramenem míru, jenž se v utečenci rozhostil. Odvahu mu dávalo vědomí, že ruka Páně je nad ním!

Rudolf Ströbinger, Karel Nešvera

Stalo se v adventu

Vyšehrad, 1991, 132 stran

V čase adventním se stal v Čihošti v roce 1949 zázrak a s ním započala křížová cesta kněze Josefa Toufara, který farnost spravoval. Touto událostí kniha začíná.

Všeobecně téměř každý ví, jaká nespravedlnost se tenkrát stala. Já také. Ani jsem netoužila vědět podrobnosti, neboť jsem tušila nelidskou krutost s tímto příběhem spojenou a vědomě jsem se tomu bránila. Teď jsem si přečetla podrobnosti o tom, jak byl kněz nespravedlivě obviněn, že zázrak – pohyb kříže na oltáři během bohoslužby o třetí neděli adventní – sám podvodně zinscenoval. Následně byl zatčen a po krutém mučení zemřel. Jeho příběh byl mediálně využit k vzbuzení zášti vůči církvi, kněžím. Kniha poutavě přibližuje dramatickou proměnu společnosti, lidských vztahů po nástupu komunismu, dopad případu čihošťského zázraku na mnoho lidských životů, včetně těch, kteří s nadšenou odpovědností pra-

covali pro tehdejší režim. V roce 1968 se novinář Jiří Brabenec pustil do detektivní práce, postupné odhalování pravdy je zde také popsáno, i ve zkratce celý životopis otce Toufara a pohled na negativní aktéry tohoto příběhu po uplynutí dalších čtyřiceti let. Nevím, kdy to bude, ale je to dost možná jen otázka času, kdy budeme mít dalšího českého světce, jehož památku si budeme připomínat dne 25. února, kdy otec Toufar v roce 1950 zemřel.

Miloš Doležal

Jako bychom dnes zemřít měli

Luboš Drtina, 2012, 239 stran a na stranách 240 až 446 fotografie

Nedalo mi to, abych se příběhem otce Toufara nezabývala více, přičemž jsem natrefila na tuto výjimečnou knihu. Rozhodla jsem se ji sehnat do naší farní knihovny. Jedná se o podrobně a velmi pečlivě zpracovaný život otce Josefa Toufara od začátku až po jeho poslední dramatické části života s využitím výpovědí osob, které mu byly nablízku, nebo těch, co dosvědčili konkrétní situace. Otec Josef Toufar je dalším z těch, kteří měli jasnou vizi toho, co bude v životě dělat. Už v dětství lezl na stromy a odtud kázal...

Sherry Weaver Smithová

Vlk a štít

Paulínky, 2019, 156 stran

Tato do farní knihovny nově zařazená kniha pro děti, přibližně od 6 let, vypráví o malém chlapci Kieranovi, který se ujal vlčího mláděte, což bylo v rozporu s pravidly jeho klanu. Těšilo ho starat se o ně a mít v něm přítele. Jeho otec zemřel, snažil se proto postarat o rodinu místo něho. Byla

pro něho lákavá i vidina stát se bojovníkem. Do jeho myšlenek postupně zasahuje sv. Patrik, který v té době žil v tomto kraji (Irsku). Svatý Patrik seznamuje místní obyvatele s příběhem Ježíše a křesťanskou moudrostí, která časem zapůsobila i na malého Kierana. Krásný, po celou dobu jemně napínavý příběh.

UKÁZKA:

Chlapec zanořil ruku do černočerného prostoru a nahnátl kožich. Sevřel ho a vytáhl – své vlče. Vtom se na ně vrhl šedý stín. Kieran se ohnal nožem ve směru pronikavého vrčení.

Vycouval z nory a svalil se na záda. Aidana postrčil na sebe a sáhl po sekeře. To, co se teď vynoří, musí srazit jednou ranou. Z nory se vyřítil jezevec a nečekaně zasáhl Kierana do obličeje.

Požehnaný advent i Vánoce!

knihovnice Marie

DARUJTE VZDĚLÁNÍ A NADĚJI DĚTEM Z NEJCHUDŠÍCH ZEMÍ SVĚTA

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí, v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

*Petra Burianová, ambasadorka hnutí
Mary's Meals, výherkyně soutěže
Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně
pořadu Pečení na neděli*

* * *

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2,5 milionu dětem na celém světě, přičemž pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč.

Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štedrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost.

Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více informací na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

RADIO PROGLAS – PODPORA

Jdeme v neděli do kostela, můžeme jít na mši svatou i v jiné dny v týdnu. Je to přímé setkání s Pánem Ježíšem ve svátosti. Nemocní a staří lidé jsou vděční za vysílání mše svaté prostřednictvím Radia Proglas. Mohou se modlit růženec také v přímém vysílání, poslouchat hudbu vážnou i úplně moderní, sledovat různé přednášky a besedy, mohou poslouchat zprávy.

Náklady na přípravu pořadů i samotné vysílání jsou velké. A přispěvatelů v době koronaviru ubylo. Proto Proglasáci prosí, aby se více lidí zapojilo mezi stálé přispěvatele na vysílání Radia Proglas. Važme si toho, že máme své rádio! Nenechejme je „zajít na úbytě“.

Za všechny nemocné posluchače vám děkujeme.

Dar (jeho výše podle vašich možností) můžete zasílat na účet číslo **4200043003/5500** Raiffeisenbank a. s.

Více informací na <https://www.proglas.cz/podporit-proglas>.

*Za Kamarády Proglasu
Marie Polepilová st.*

RODINNÝ ŽIVOT – VÝZVA REDAKCE

Dobrý den, srdečně zdravím z Olomouce, už brzy vyjde nové číslo časopisu **Rodinný život** s názvem „Jím, tedy jsem“. Kdo časopis odebírá, najde ho koncem listopadu ve schránce, a to dokonce dvakrát – rozjíždíme velkou propagační akci s výzvou pro čtenáře, aby časopis doporučili ve svém okolí k objedná-

ní na celý příští rok. Časopis může být skvělým vánočním dárkem pro rodiny, které se mohou inspirovat příběhy i zkušenostmi druhých. V každém čísle najdou informace o výchově, aktivitách a spoustu dalších zajímavostí.

Můžete-li nám pomoci s výzvou k objednání časopisu a zveřejněním této informace, budeme vděční.

*Markéta Matlochová
za redakci Rodinného života*

LIDOVÝ BÁL

Milí farníci,

trošku s předstihem informujeme o konání již tradičního Lidového bálu. Tentokrát se bude konat **10. února 2024 v pavilonu A na Floře**. Bylo by pěkné, kdybychom se jako farnost bálu zúčastnili a poznali se i v prostorách jiných než kostelních... Máme možnost si objednat vstupenky a obsadit pěkná místa v sále.

Kdo byste se tedy chtěli zúčastnit a využít společně stráveného večera, napište na e-mail: janawerdich@seznam.cz, kolik budete chtít vstupenek.

Cena pro dospělého je 450,- Kč, snížené vstupné 300,- Kč. V ceně vstupenky je malé občerstvení.

Jana Werdichová

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Od středy 27. prosince do soboty 30. prosince mše svaté v Hejčíně nebudou.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost k **tiché adoraci** v učebně nad sakristií. Informace o tom, kdy bude adorace jako večer chval, najdete níže.

I v letošním adventu se můžete začlenit do **putování obrazu Svaté rodiny** po rodinách ve farnostech Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov. Podrobné informace najdete v kostele nebo na internetových stránkách jednotlivých farností. Předávání obrazu může proběhnout jako setkání a společná modlitba těch, kdo si jej předávají.

Svatý Mikuláš navštíví hejčínskou farnost v neděli 3. prosince v místnosti nad sakristií při besídce, která začne v 15.30 hodin. Zveme všechny děti k setkání s ním.

V adventu bude v hejčínském kostele každé úterý v 6.30 hodin (5., 12. a 19. prosince) **rorátní mše svatá s lampičkami**. Po mši svaté bude možnost v místnosti nad sakristií před odchodem do školy a do práce posnídat a vypít teplý čaj.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Společenství mládeže se schází v neděli od 19.15 do 20.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Setkání vede P. Gorazd.

Adorační den hejčínské farnosti 8. prosince připadá letos na pátek. Příležitost k adoraci bude v takovém rozsahu, v jakém se najdou modlitebníci, kteří přislíbí svou účast. Dopoledne, odpoledne i po 21. hodině, bude-li zájem. Rozpis k adoraci najdete na stolku vzadu v kostele a na internetových stránkách farnosti. Modlitba růžence přede mší svatou v ten den výjimečně nebude, adorace potrvá až do 17.25 hodin.

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena v sobotu 9. prosince v 8 hodin.

Sbírka **Krajíc chleba pro chudé** proběhne od neděle 10. do neděle 17. prosince včetně. Potravinové dary můžete nosit do připraveného koše a finanční dary do kasičky v sakristii. V neděli 17. prosince bude organizátorka sbírky stát s kasičkou při mších v kostele. Mimo již dobře známých potravin prosíme i o vánoční cukroví a vánočky na **štedrovečerní charitní stůl**. Všem velké poděkování – Pán Bůh zaplat!

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční v úterý 12. prosince.

Farní spoření proběhne v neděli 17. prosince.

V neděli 17. prosince **papež František** slaví **87. narozeniny**. Modleme se za něho a za celou církev.

Příležitost k **předvánoční svátosti smíření** v Hejčíně bude v neděli 17. prosince, letos od 17 do 18 hodin (obvykle to bývalo od 16 do 17 hodin). Zpovídá se také půl hodiny před každou mší svatou ve všední dny. Nenechávejte svou zpověď až na poslední dny před Štědrým dnem.

Předvánoční úklid hejčínského kostela proběhne v úterý 19. prosince od 16.30 hodin. Prosíme o vaši pomoc a děkujeme za ni!

Zdobení vánočních stromků se uskuteční v sobotu 23. prosince od 14 hodin. Zveme děti s rodiči, aby si vyzdobily kostel na krásné svátky.

Přehled bohoslužeb o Vánocích naleznete na přiloženém letáčku uvnitř zpravodaje.

Betlémské světlo bude možné si vyzvednout v hejčínském kostele v neděli 24. prosince od 14 do 16 hodin.

Otevřený kostel k modlitbě u jesliček bude v pondělí 25. prosince a v úterý 26. prosince vždy od 14 do 16 hodin. Na Boží hod vánoční, v pondělí 25. prosince, bude od 15 do 16 hodin **pásmo zpívání koled.**

Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa se letos slaví v neděli 31. prosince. Při mších svatých bude **obnova manželských slibů**. Večer bude tradiční **adorace na závěr občanského roku** od 20 do 21.30 hodin v učebně nad sakristií.

V pondělí 1. ledna 2024 je **slavnost Matky Boží Panny Marie**. V tento den je možné za obvyklých podmínek získat **plnomocné odpustky**. Je to také **Světový den modliteb za mír**.

Návštěva nemocných proběhne ve čtvrtek 4. ledna 2024.

V pátek 5. ledna 2024 při mši svaté z vigilie slavnosti Zjevení Páně v 17.30 hodin budou **požehnány voda, křída a ka-didlo**.

Adorace v pátek 5. ledna 2024 bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

V neděli 7. ledna 2024 svátkem Křtu Páně **končí liturgická doba vánoční**.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude ve středu 10. ledna 2024.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2024 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Pozvánka **Kašpárkovy říše**: V neděli 3. a 10. prosince v 15 hodin se přijďte s dětmi podívat na **po-hádku „Jak pejsek s kočičkou prožili vánoční čas“**. Zazpíváte si mnoho koled a naladíte se na zimní čas.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

V neděli 3. prosince v 15 hodin se v kostele sv. Mikuláše v Horce nad Moravou bude konat tradiční **adventní koncert**. Všichni jste srdečně zváni!

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude ve středu 6. prosince (na svátek sv. Mikuláše) v 16.15 hodin. Bude obětovaná na úmysl: **za školu a školky v Horce**. Po ní **navštíví farnost svatý Mikuláš**. Zveme všechny děti – i z rodin, které do kostela běžně nechodí.

Rorátní mše svaté s lampičkami v Horce nad Moravou budou vždy ve čtvrtek (7., 14. a 21. prosince) v 6.30 hodin. Po mši svaté bude možnost před odchodem do školy a do práce posnídat a vypít teplý čaj.

Adorační den farnosti Horka nad Moravou bude v pátek 15. prosince. Čas a rozsah odpolední adorace vyplynou z toho, kolik lidí se zapíše do rozpisu.

V neděli 17. prosince bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

V Horce nad Moravou bude příležitost k **předvánoční svátosti smíření** v neděli 17. prosince od 14 do 15 hodin. Zpovídat bude P. Jan Koblížek.

Zdobení stromků v kostele bude v sobotu 23. prosince od 10 hodin.

Na Štědrý den v neděli 24. prosince od 13 do 15 hodin bude otevřený kostel a bude možnost převzít si **betlémské světlo**.

V pátek 29. prosince **mše svatá nebude**.

Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa se letos slaví v neděli 31. prosince. Při mši svaté bude **obnova manželských slibů**.

* * *

KŘELOV:

Předvánoční zpovídání proběhne v křelovském kostele ve středu 20. prosince od 17 do 18.30 hodin.

Na Štědrý den, v neděli 24. prosince, bude **betlémské světlo** k dispozici v zádveři kostela sv. Jiljí až do večerní bohoslužby, která začne ve 20.30 hodin.

V úterý 26. prosince se uskuteční **zpívání u jesliček** (po bohoslužbě v 9 hodin).

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín,
Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2023.

Příští číslo: 14. ledna 2024, redakční uzávěrka: 3. ledna 2024.